

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 or., pe șase luni 12 or., pe trei luni 6 or.
N-rii de Duminică 2 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate oficiile postale din țară și din afară și la 3-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov
Administrațunea, Piața mare.
Târgul Inului Nr. 30, etajul I.
Pe un an 20 or., pe șase luni 10 or., pe trei luni 5 or.
Cu dusul în casă. Pe un an 24 or., pe 6 luni 12 or., pe trei luni 6 or. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

REDACȚIUNEA,
Administrațunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Voritorii nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațunea în Brașov și la următoarele:
HEROURI de ANUNȚURI:
la Viena: la N. Dukas Nachf.,
W. Augenthaler & Emeric Lechner,
Heinrich Schalek, A. Oppel Nachf., Anton Oppel.
la Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Julius Leopold (VII. Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

Nr. 147.

Brașov, Sâmbătă 6 (19) Iulie.

1902.

Declinul și desastrul.

Ultimul period al campaniei memorandiste.

XII.

Trecuseră dela adunarea din 28 Noemvrie 1894 șese luni. Acea adunare a protestat, ce-i drept, în contra ordinului ministrului Hieronymi, prin care s'a atentat la organizațunea partidului nostru național, dăr cu acest protest, de o valoare mai mult academică, s'a încheiat totă acțiunea.

Cei-ce au aranjat acea adunare de popor, zădărniciind convocarea reprezentanței partidului și puindu-se astfel de fapt pe terenul ordinului ministerial, n'au mai întreprins nimic, pentru a combate cu efect printr-o luptă serioasă și energică acel ordin ilegal și neconstituțional. Tote năsuințele lor păreau a se mărgini numai la continuarea lucrării lor de șobol, prin care ținteau a submina legăturile de încredere și de unire între factorii partidului.

Atitudinea omenilor, cari pretindeau cu fală, că „obosesc pentru ducerea mai departe a lucrării comitetului întemnițat“ făcea—după cum scria atunci organul nostru—impresiunea, că ei au părăsit de fapt organizația partidului nostru național, și că adunarea dela 28 Noemvrie 1894 n'a servit decât a-o înmormenta cu pompă.

„Moștenitorii“ și ceilalți „autorizați“ ai partidului nici că și-au mai bătut de atunci vre-odată capul cu salvarea acestei organizațiuni, n'au mai întreprins nimic în favoarea ei.

Dăr în schimb erau cu atât mai bărbați în desfășurarea lucrării herostratice, ce tindea de-adreptul a rupe legăturile de iubire și de încredere între noi.

Dacă s'a sdruncinat încrederea în sinul nostru—scriea „Gazeta Trans.“ în primăvara anului 1895,—dacă am ajuns așa departe ca ea

să fiă privită ca monopol în mâinile câtorva persoane obscure; dacă rizania și neînțelegerea s'a vîrit între noi...; dacă vermele distrugător al bănuelui și al clevetirei rîde cu atâta nerușinare la rădăcina stejarului român; dacă principiilor celor mari, ce trebuie să ne conducă exclusiv în lupta noastră, li-se substituie ideile unor omeni mici și pătimiși și graseză în mod atât de înspăimântător fetișismul personal: pentru toate aceste rele cine altul pôte fi tras la răspundere decât nu aceia, cari au acaparat conducerea partidului nostru?

În câți-va articoli intitulati „Ce să facem?“ și „Continuarea luptei“ am arătat, care pôte fi, după părerea noastră, mijlocul cel mai nemerit și sigur spre a scăpa de situațunea ne mai suportabilă, în care ne aflam, în ce privea afacerile interioare ale partidului.

Firesce, că trebuia să reluăm firul, ce a fost întrerupt cu atâta petulanță și lipsă de conștiință în toamna anului 1894, și să cerem din nou concentrarea. Pretindeam însă că este absolut necesar ca acesteia să-i premergă o selecțiune curățitoare în sinul păturei așa dișilor fruntași ai partidului, scriind între altele:

„Până când vom tolera, ca o sémă de omeni fără de nici un control, degajați de ori-ce răspundere față cu națiunea, să bată câmpii politice noastre și să tragă brazdă peste o muncă asiduă de decî de ani; până când vom suferi, ca în lipsa ori-cărui plan și a ori-cărei direcțiuni serioase, toți nechemati să turbure apele națiunii,—până atunci o raliare a forțelor noastre va fi cu neputință și vom merge din desastru în desastru“.

„Dela o selecțiune curățitoare, care să ne facă posibil a scote neghina din hotarul nostru, atêrnă deci succesul unei concentrări pnternice

în sinul partidului, atêrnă buna noastră conducere și unitatea acțiunei noastre...“

„Problema e grea, căci vom avé să luptăm în două fronturi, contra celor-ce turbură și împiedecă, conscient ori inconscient, consolidarea noastră internă și contra inimicilor esterni ai partidului nostru...“

În consecență am cerut să se curme de cătră cei competenți starea de lucruri desmățată la „Tribuna“, care se lăuda și pretindea a fi singurul organ autorizat al conducerii partidului, și care ajunsese până a declara fără de nici un scrupul de vîndută străinilor totă românia de dincóce, ba chiar și pe cea de dincolo de Carpați, care nu se purta pe placul matadorilor clicei tribuniste și a inspiratorilor lor.

Mai departe am apelat la toți bărbații noștri serioși și conscii de datoria lor națională să iêsă din letargia lor și, dându-și mâna, să strige un „Quos ego“ tuturor celor, cari turbură lucrarea de consolidare, și să facă rînduélă în partid. Concentrându-se în modul acesta toate elementele sănétose, capabile și cinstite din sinul partidului, eram siguri, că vom puté relua cu succes lupta, pentru dreptul nostru legal și constituțional de a ne organiza în partid național.

Când am sulevat, în primăvara anului 1895, întrebările, despre care am vorbit mai sus, am mai întreat, cu ce vor „autorizații“ să înlocuescă organizația partidului, pe care au părăsit-o? Cu „acțiunile mari?“ Dăr acestea nu pot avé nici un efect, pe câtă vreme va lipsi pregătirea și organizația forțelor interioare.

Ori dóră—am întreat în fine—să ne mulțumim éráși cu aranjarea vr'unui foc mare de artificiu pentru a mai mîngăia pe un timp óre-care nația împilată și prigonită?..

Și în adevér „neintrecuții suc-

cesori“ pregăteau un asemenea foc de artificiu, după receta ce li-o dăduseră ortacii lor din „esiliu“.

Conținutul triplei alianțe. Diarului vienes „Information“ i-se anunță din Roma, că în convenția triplei alianțe se cuprinde și următorul pasagiu: „*Obligamentele mai vechi, ce și le-au luat cele trei state între sine, încetă de a mai fi valabile*“. Acesta însemnéază, că în vechia convenție se cuprindeau și obligamentele militare, cari din noua convenție s'au elimentat.

Burii se agită. „Agenția Reuter“ a primit din Pretoria o scire foarte gravă. Dela suspendarea ostilităților dintre Englesi și Burii, se observă în fostele republice o adêncă nemulțumire și o fierbere amenințătoare. Burii declară, că au fost înșelați de condițiunile nedrepte cuprinse în protocolul pentru încheierea păcii. Pe de altă parte vrășmășia s'a declarat între *National Scouts* séu trupele formate de Burii, și între burgherii fostului stat liber Oranje. Cei dintăi s'au predat mai demult, pe când cești din urmă au luptat până la sfêrșit. Burii se pórta ca și când nu și-ar fi pierdut independența și uséză pe față de colorile lor.

Din scirea acésta reiese, că Burii nu se pot împăca de loc cu sórtea, ce li-s'a creat. Ei nu se pot obicîni cu „libertatea“ englezescă, de care se bucură ađi.

Cestiunea „școlilor montane“.

Foile unguresci, între cari mai ales „Független Magyarorszag“, fac mare sgomot din faptul, că comitetul parochial gr. or. român din *Oravița montană* a decis înființarea unei școle primare confesionale române, din cauză, că școla susținută până acum de societatea privată a căilor ferate austro-ungare trecend în administrația statului, are să devină școlă de stat maghiară.

Hotărîrea comitetului parochial din Oravița nu pôte decât să înveselescă pe

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Cei doi bêtărâni.

De Alphonse Daudet.

Vr'o scrisóre, moș Azan?

„Da, domnule... o scrisóre din Paris“. Și se ținea mândru din cale afară moș Azan, că scrisórea era din Paris... Eu însă nu prea eram mândru. Aveam presimțirea, că acéstă Parisiană din strada Jean-Jacques, care-mi venea așa pe neașteptate și așa de diminéță, mă va costa diua întrégă. Nu m'am înșelat. Scrisórea avea cuprinsul următor:

„Trebuie să-mi faci un serviciu, amice. Închide-ți móra pentru o di și du-te numai decât la Eyguières... Eyguières, este un târgușor, la distanță de trei séu patru mile dela móra ta. O preumblare. Sosind acolo întrebă de orfelinatul călugărițelor. Prima casă după orfelinat este o casă scundă cu obloné cenușii, în fund cu o grădiniță. Întră înlăuntru fără să bați, — ușa e tot-deuna deschisă — și după ce vei intra strigă cât vei puté de tare: „Bună diminéța omeni bunii! Eu sunt amicul lui Mauriciu!“ Vei vedé atunci un bărbat și o femeie, de

statură mică, dăr bêtărâni, bêtărâni, archi-bêtărâni, întindendu-ți mâinile din jilțurile lor, ér tu îi vei îmbrățișa în numele meu, din totă inima, ca și când ar fi rudele tale. Apoi ve veți pune la povestite, ei îți vor vorbi despre mine, nimic alta, decât despre mine; ei îți vor povesti mii de ghiduși, pe cari le vei asculta fără să riđi... Nu-i așa, că nu vei ride? Hai? Sunt bunicii mei, două ființe, cari mă iubesc din tot sufletul, și cari nu m'au vèdut de 10 ani de diile...

Dece ani! mult timp! Dăr ce vréi? Pe mine mă reține Parisul, ér pe ei etatea înaintată! Sunt atât de bêtărâni, încât decât ar veni să mă vadă, ar muri pe drum... Din fericire ești aprópe de ei, iubitul meu morar, și îmbrățișându-te, sêrmanii omeni vor avé ilusiunea, că mă îmbrățișeză pe mine... Atâtea le-am povestit deja despre tine și despre pretinia noastră, încât...“

La naiba cu pretinia! Tocmai astăđi diminéță era o vreme atât de admirabilă, dăr nu pentru-ca să-ți perđi timpul pe drumuri. Pe lângă aceea mai adia mistralul (vênt de nord-vest în regiunile mediterane) atât de recoritor, ér sórele strălucua atât de luminos — o di adevêrat provençală. Când sosi afurisita asta de scrisóre, îmi alesesem deja un adăpost

între 2 stânci și aveam de gând, să stau acolo totă diulica ca o șopârlă, să béu lumină și să aud cântând brađii... Dăr ce să-i faci? Suduind îmi închisei móra și pusei cheia sub ușe. Pălăria, bastonul, pipa și étă-mê-s plecat.

Pe la 2 óre sosii în Eyguières. Satul era pustiu, totă lumea era pe câmp. În ulmii de prin curți, albi de praf, cântau greierii în cor. Pe piața din fața primăriei stetea la sóre un măgar, ér împrejurul fântănei de dinaintea bisericii se adunase un stol de porumbei, dăr nicăiri nu se vedea o persoană, care să-mi arate orfelinatul. În sfîrșit observai de-odată spre norocul meu, o zină bêtărână, care stetea ghemuită pe pragul unei uși și torcea. Ii spusei ce caut, și dedrece zina era foarte sdravênă, trebui să-și ridice numai furca și de-odată îmi apărú ca prin minune mănăstirea orfanelor... Era o casă mare, fără gust și négră, avênd de-asupra portalului o cruce veche de pétră roșietică cu inscripțiune latină. Lângă casa acésta zării o altă casă, mai mică. Oblóne cenușii, în fund o grădiniță.. O recunoscu și intrai fără să bat la ușe.

Totă viața mea voiú avé inaintea ochilor coridorul cel lung, rëcoros și tăcut. Zidurile zugrăvite în colórea rosei, în fund grădinița, care ridea prin perdelele de colóre deschisă. Îmi părea, ca și când ași fi întrat la un bêtărân judecător de pe timpurile Sedanului.

Lacapêtul, coridorului la mâna stângă se auđia prin ușa întredeschisă tictacul unui césornic mare și glasul unui copil, dăr a unui școlar, care cetea oprindu-se la fie-care silabă: „A... TUNCI... STRI... GĂ... SFÂN... TUL... I... RE... NEU... EU... SUNT... GRA... UL... DOM... NULUI... EU... SĂ... FIU... RIȘ... NIT... DE... DIN... ȚII... A... CE... STOR... FIA... RE.“ Mă apropiai încetinel de ușe și privii înlăuntru.

În tăcerea și întunecul unei odăițe durmea într'un jilț un bêtărân cu obrazii roși, sbărcit până în vârful degetelor, cu gura căscată și cu mâinile încrucișate pe genunchi. La picioarele lui o fetiță îmbrăcată în albastru — o pelerină mare și bonetă mică, costumul orfelinelor — cetea viața sfântului Ireneu dintr'o carte mai

tot Românul de bun simț, vorba fiind aici de apărare în contra maghiarisării.

Cu afacerea aceasta s'a ocupat într'un prim articol „Drapelul“ dela 15 Iulie, arătând situațiunea în care se găesc școlile așa numite montane, cari până acum erau susținute de numita societate a căilor ferate. Guvernul a legat primirea școlilor în administrația sa propiie a comunei condițiuni. A cerut anume, ca comunele politice să iee asupra lor sarcina de a contribui cu o cotisație anuală stabilită la fondul de pensiuie al învățătorilor și să susțină și adapteze edificiile școlare din budgetul propriu. Drept răspuns la aceste condiții onerose, comunele politice au respins ofertul guvernului. În stadiul acesta se află actualmente cestiunea.

„Drapelul“ insistă asupra întrebării, că ore n'ar fi cu putință, ca *biserica* să iee în primire școlile dela societatea căilor ferate în condițiile cu cari societatea a oferit statului instituttele de învățământ din cestiune? Din conculusul luat la Orașița montană reiese, că forurile bisericesci au renunțat la speranța de a mai pute salva școlile din „locurile montane“. Numitele foruri s'au adresat cătră preoții din localitățile „montane“, cerându-le să răspundă în termen de trei zile, dacă în comunele din cestiune se pot înființa școle confesionale s'eu nu; cu alte cuvinte, dacă populațiunea e dispusă a lua asupra-și sarcinile, ce resultă din înființarea și susținerea școlilor confesionale? „Drapelul“ adaugă, că precum se știe, „Drapelul“ mai multe localități au sosit răspunsuri *negative*.

Dacă așa este și dacă într'adevăr comunele montane n'ar voi să înființeze școle confesionale, atunci tinerile odrasle ale locuitorilor români din amintitele localități, vor fi espuse maghiarisării.

Pentru-ca să nu se întâmple acesta și pentru-ca comunele din cestiune să-și aibă școlile lor, e o cerință de supremă necesitate, ca atât autoritățile bisericesci, cât și poporul să facă de cu bună vreme tot posibilul, să lucreze în toate direcțiunile pentru garantarea învățământului românesc prin înființarea și susținerea de *școli confesionale*. În privința acesta au premers cu bun și laudabil exemplu Oravițanii. Și cum-că aceștia bun și salutar lucru au făcut, o dovedesce tocmai veninosul atac ce-l îndreptă în contra lor „Független Magyarorszag“.

Numita fôie pune, fresce, totă acțiunea de salvare a învățământului românesc din localitățile montane în cărca „agitatorilor“ și învinesce pe preinșii agitatori, că se invocuesc pe la angajeză la „mișcarea antimaghiară“. Evident, că și aici se tracteză de o manevră ignobilă a dușmanilor limbei și naționalității noastre, manevră cu tendința de a terorisa și amăgi pe cei s'erați cu duchul. Manevrelle

și uneltirile de felul acesta nu-i permis însă să prindă printre locuitorii români din comunele amintite.

Fiind vorba de limba și legea românească, e foarte la loc propunerea contrafrăților noștri dela „Drapelul“, ca „biserica să deschidă o propagandă vie în toate comunele, ca pretutindenți să aducă populațiunea cu înșuflețenie la înființarea școlilor populare confesionale“.

Noul ordin al lui Fejérváry.

Tôte organele marelui mașinării a statului, lucrăză pentru imposibila și absurda chimera a creării „statului național maghiar“, — vorba lui Banffy.

Incepând dela ministrul instrucțiunii publice și până la cel mai jerpelit învățătorăș de stat, dela ministrul de justiție până la cel mai păcătos copist dela v'ro judecătorie, dela ministrul de honveđi și până la cel mai idiot fruntaș — pe întreaga scară a hierarhiei publice, de nimic alta nu se interesăză așa de tare șovinistii noștri, ca de răspândirea limbei maghiare, și, de sine se înțelege, de suprimarea limbei naționalităților.

Megalomania acestor maniaci nu cunoesce hotare. Am văduț, că un scriitor maghiar, s'eu mai bine ăis maghiarisat, Rákosi, pe care mai nainte îl chema, decât nu ne înșelăm, Krebs, a proclamat într'un discurs ținta la care vor să ajungă cu tendințele lor de maghiarisare. Acestă țintă este, după Rákosi, de a face, ca Ungurii să ajungă la numărul de 30 milioane suflete.

Și ca absurditatea acestei gogomării să fie cu atât mai flagrantă, discursul a fost pronunțat la sfințirea stégului oferit de Maghiarii de aici fraților lor.... emigrați în America.

Un hohot homeric fû răspunsul tuturor ômenilor cu mintea echilibrată la această ineptie, pe care nu s'a sfiit a o profera — un jurnalist ungar.

N'au trecut multe zile, de când tôte foile maghiare au buciemat în lume o nouă ispravă, pusă la cale de astă dată de ministrul honveđimei, baronul de Fejérváry.

Limba de comandă la honveđime se scie, că e cea ungurescă. Feciorii noștri întorși acasă dela honveđime, aduc cu sine o mulțime de espresiuie, cu cari ne impeștrăză limba, de te dore inima de batjocura, ce o fac cu ea: „Domnule „fihomnoj“, „ghelentesc“, că mi s'a stricat „bornieu“ și altele și mai bôcâne, sunt espresiuie surori cu celea dela armata comună, unde feciorii vorbesc așa: „Domnule „oberlan“, melduesc“ cu supunere, că mi s'a stricat tâlpile dela „bocônce“.

Așa cum vorbiau însă până acuma la honveđi, tot era în sfârșit limbă românească, stricată, impeștrată, nu e vorbă,

dér era românească. De acuma înainte nu va fi permis să se vorbescă nici măcar așa stricat românesce la honveđime. Ministrul Fejérváry a dat ordin, că nu numai limba de serviciu să fie cea ungurescă, dér și limba instrucției și a conversației private.

Merită să ne ocupăm mai deapropo cu acest ordin.

Se scie, că sunt regimente atât la armata comună, cât și la honveđi în cari convârșitorea majoritate, ca să nu dicem totalitatea, este compusă din feciori români.

Ca să instruesci pe acești feciori în arta militară, cea mai elementară pedagogie impunea, ca ofițerii și subofițerii să vorbescă cu ei românesce. Acesta e o regulă atât de naturală, atât de elementară, în cât nu mai are nevoie de expli-cării. Acel scurt timp, ce-l petrece feciorul „la cătane“, este destinat pentru a-l face să înțeleagă, cum și ce are de făcut, pentru ca în timp de rășboi să-și pună în practică tótă inteligența sa și tôte talentele sale, spre a face cea mai mare stricăciune posibilă dușmanului.

Scopul acesta, unicul scop la ôste, acuma, după ordinul d-lui Fejérváry, cade pe a doua linie, căci după d'nsul mult mai important este scopul să învețe oștașul unguresce, — decât să învețe elementele tactice în limba pe care o pricepe.

Ce pagube enorme pot resulta de aici pentru apărarea țării, numai orbul nu o vede!

La instrucție — ăice d-l Fejérváry, — ofițerul, subofițerul să nu vorbescă, decât unguresce cu soldații, și numai decât va fi nevoie, pentru mai bună înțelegere, să apeleze la mijlocirea v'ruui honved, care scie unguresce.

Êtă decî sistemul tâlmacilor, întrodus de mult, tot în mod absurd, în justiție, făcându-și întrarea și la ôste.

Câtă pierdere de timp cu acest sistem! Câtă muncă zadarnică, fără să ajungî scopul!

„Să se interdică sever întrebunțarea altor limbi, decât a acelei unguresci“, ăice mai departe d-l ministru. D'apoi, că de aici și până la întroducerea „semnului“, întrebunțat în gimnasii pentru cei-ce nu vorbiau latinesce... nu este decât un pas.

Înainte de 48 adecă, elevului, care a fost surprins vorbind în altă limbă decât în cea latină, i-se atârna de gât un „signum“, pe care spre rușina lui, îl purta până, nu putea prinde la rându s'eu pe altul vorbind v'ro limbă străină, căruia îi atârna apoi semnul de gât.

Cât de interesant ar fi, să vedem pe honveđii noștri, pe lângă pușcă și raniță, cari la olaltă fac o greutate de v'ro 30 kgr., purtând pe de-asupra și un semn la gât semnul „rușinei“,..., pentru-că n'au învățat limba ungurescă!

E învețat însă, că cu asemenea dispoziții ridicole, încă n'a fost bătut nici un inimic.

N'am cetit încă textul ordinului și sunt chiar între foile maghiare, cari își espriimă îndoiala, decât în adevăr s'a dat numitul ordin, ori că a fost numai așa o scire pripășită prin ăiare în sezonul castrevelor. „M. Szó“ în special, pe cât de tare s'ar bucura decât scirea ar fi adevărată, pe atât de energetic cere publicarea ordinului, căci amar e mistuită de îndoielei, că totuși pôte nu e adevărată scirea.

Adevărat, că și noi am dori să putem înregistra textul acelu ordin, ca document dintr'o epocă de acadență, în care ministrii apărării țării au adjunși, să rivalizeze cu faimoșii cetățeni din Schilda, cari s'au făcut celebri prin gogomăniile lor.

Regele Italiei la Cronstadt.

Țarul a numit pe regele Italiei proprietar al regimentului 14 de dragoni, de Litvania.

Alaltăeri, 16 Iulie n., Regele Victor Emanuel a primit pe Țarul Nicolae la Cronstadt pe bordul cuirasatei italiene *Carlo Alberto*. Țarul a venit pe yachtul *Alexandra*.

Regele aștepta pe Țar la scara bastimentului, împreună cu amiralul Mirabello și comandantul Martini, în vreme ce musica de comandant intronit rus. Echi-pagiul dădu salutul prin întreit urale, ăi tunurile bubuiau. Cuirasata *Carlo Alberto* era încunjurată de patru cuirasate și de două-deci torpilore rusesci, cari erau împodobite cu drapele italiene. La sosirea yachtului împărătesc, drapelul Țarului a fost salutată de vase cu 31, ăr drapelul Regelui cu 21 salve de tunuri.

Suveranii au trecut pe dinaintea frontului echipagiului înșirat pe bord. Apoi au vizitat orașul, care era splendid decorat și împodobit cu plante minunate de frumoșe și cu flori foarte rare.

Țarul a stat pe bord o ôră. Marconi a făcut înainte împărătilui și a regelui esperiențe cu telegrafia sa fără sîrmă, dela un capăt până la celalalt al bastimentului. În telegrama expedită ast-fel, prin aer, se ăicea: „Trăiescă Impărăatul Rusiei! Trăiescă Regele Italiei!“ Marconi a fost foarte mult complimentat de Suverani.

Țarul Nicolae, după-ce a espri-mat amiralul Mirabello marea sa mulțumire, s'a adresat ministrului de externe italian Prinetti, și i-a ăis:

— Exprim din nou viaa mea satisfacțiune, care e împărțită de întregul popor rus.

Prinetti a răspuns: — Am onôrea de a asigura pe Majestatea Votră, că această satisfacție e împărțită și de întreg poporul italian.

*

La banchetul, ce l'a dat ministrul de externe rus *Lambsdorff* în 16 Iulie seera în onôrea ministrului de externe italian *Prinetti*, a luat parte ministrul rusesc de finanțe *Witte* cu soția și fiica, prințul *Dolgorucki*, șefii de secție ai ministeriului de externe, ambasadorul italian *Mora* cu soția, toți membrii ambasadei italiene, ambasadorii ruși din Roma și Constantinopol și alți dignitari.

SCIRILE DILEI.

5 (18) Iulie.

FZM. Probst, comandantul corpului de armată 12 din Transilvania, va sosi Duminecă d. a. cu trenul accelerat în Brașov, ca să facă o revistă asupra regimentului de husari nr. 2 concentrat în jurul Rășnovului. Din Brașov va merge, probabil, și la Sinaia.

Ofițeri din statul major la Brașov. Un-șpe-dece ofițeri din statul major au sosit eri d. a. în Brașov pentru a face studii. Ei vor petrece aici 3 zile.

Goluchowski la Ischl. Ministrul de externe contele Agenor *Goluchowski* s'a dus alaltă-eri la Ischl, unde a fost primit în audiență de Majestatea Sa monarhul.

Regele României va pleca în străinătate în 25 Iulie v. El se va duce mai întâiu la Gastein, unde va rămâne cât-va timp. Din Gastein va merge la Ragaz pentru a-și urma cura obișnuită.

Placă soldații. Câte-va zile numai și tôte trupele garnisonate în orașul nostru vor pleca la manevre. Regimentul de infanterie Nr. 50 va pleca Duminecă dimineața la Agnita, unde se vor ține manevre. Miercuria viitoare va pleca batalionul regim. 2 cu trenul spre Sibiu, ăr regimentul de artilerie și regim. 2 de husari vor pleca săptămâna viitoare. Trupele de infanterie se vor reîntorci la Brașov în 14 Septemvrie. Cele-lalte mai târziu.

Micul principe Carol al României va fi trimis la tómnă într'o școlă militară în Germania, pentru a-și continua studiile. Un guvernor, ales dintre tinerii ofițeri români, va fi atașat pe lângă persoana prințisorului. Odată cu micul principe, va pleca în Germania și fiul d-lui colonel Coandă, actual secretar general al ministerului de rășboi.

mare, decât ea. Lectura acosta miraculosă influința asupra întregii case.

Bêtrânul în fotelul său, muscele pe plafond, canarii în coliviile lor, jos pe ferăstră... durmiau. Marele ciasornic suna tictac, tictac. În tótă odaia nu se mișca nimica, decât o dungă de lumină, care întrase printre crepăturile oblónelor închise, și care era plină de scânteii vii și de valsurii microscopice. În mijlocul amorțelii generale fetița își urma lectura cu un aer grav:

DE ... O ... DA ... TĂ ... NĂ ... VĂ ... LI ... RĂ ... DOI ... LEI ... A ... SUP ... RA ... LUI ... ȘI ... ÎL ... ÎN ... GHI ȚI ... RĂ ...

În momentul acela întrai înlăuntru... Dacă ar fi năvălit leii sfântului Ireneu în odaie, n'ar fi putut produce mai multă spaimă. O adevărată lovitură de teatru! Micuța scose un țipet, cartea cea grôșă cade la pământ, canarii, muscele se deșteptă, ciasornicul sună, bêtrânul se ridică de-odată spăriat și eu rămân puțin turburat pe prag, strigând:

„Bună ăia, ômeni bun! Eu sunt prietinelui lui Mauriciu.“

Oh, să-l fi văduț atunci pe s'ermanul bêtrân; să-l fi văduț venind spre mine cu brațele întinse, să-l fi văduț îmbrășându-mă, stringându-mi mâinile, umblând aiurât prin casă și strigând: Dómne! Dómne! Tôte sbârciturile feții sale rîdeau. El gângăvia: — „Ah! domnule... ah! domnule... Apoi merse în fund și strigă: „Mametta!“

O ușe se deschide, prin coridor se aud pași ca de șorecel... era mametta. Nimic mai drăgălaș, ca acestă bêtrână mică cu boneta ca o grôce, cu haina-i cafenie și cu batista-i brodată, pe care o ținea în mână, pentru a-mi face onorul după moda cea veche... Și cât de înduieșetor! Ei s'emneau unul cu altul. Numai că mametta trebuie că a plâns mult în viața ei și astfel avea mai multe sbârcituri, decât soțul ei. Ca și bărbatul său avea și ea pe lângă sine o fetiță din orfelinat, o mică îngrijitóre cu pelerina albastră care nu o părăsea nici odată și nu se pôte imagina ceva mai înduieșetor decât acești bêtrâni protejați de aceste orfeline.

(Va urma).

O baterie de munte. Eri a plecat în excursiune de studiu și de exerciții pe linia frontierei dela nord, bateria de munte din Bucuresci, de sub comanda d-lui căpitan George Filitti, unul din cei mai buni ofițeri din artileria armatei române. Bateria va fi transportată până la Severin cu trenul, de unde apoi va porni pe linia frontierei, făcând exerciții și executând focuri de tir. Acastă baterie are un efectiv de 4 ofițeri cu 90 omeni și 60 cai și 6 tunuri. Bateria se va opri mai mult în pasul Lainici, unde va executa exerciții de tir, și va merge apoi până la Căneni, de unde va coborî la sud și pe șoseaua națională se va duce la Tîrgoviște, spre a lua parte la manevrele de toamnă.

Studii militare la frontieră. Ministrul de interne ungar, de acord cu ministrul comun de externe, a dat permisiune la opt ofițeri români și anume: generalului Brătianu, col. Ionescu, locot. col. Cantea, maiorilor Simonescu și Rîmniceanu, căpit. Periețeanu și locotenenților Gr. Gheorghiu și D. Gheorghiu, ca împreună cu omenii lor de serviciu și cu instrumentele tehnice să potă trece frontiera și să facă studii pe linia dela Predeal până la Turnu-Roșu. Autoritățile de pe la frontieră au primit ordin, să întîmpine pe ofițeri cu cea mai mare politeță și să le fie întru toate de ajutor la lucrările lor științifice.

Dela Academia Română. Astăzi Vineri, la ora 1 p. m., Academia Română ține ședință publică în localul său, calea Victoriei, 135. Se vor face următoarele lecturi. D-l dr. V. Babeș: Esperiențele făcute de V. Babeș și E. Riegler despre epidemia peștelui dela Herăstrău. D-l Gr. G. Tocilescu: *Sarmisegetuza și monumentele sale.*

Congres în contra comerțului cu fete. Marți s'a deschis în Paris al doilea congres pentru combaterea comerțului cu fete. Cel dintâi s'a ținut la Londra. Ministrul de externe frances Delcassé a ținut vorbirea de deschidere. Deși comerțul cu fete, ca un fel de vânzare de suflete, este urmărit și pedepsit deja de decii de ani ca crimă, totuși trebuie să se recunoască, că el a devenit o instituție internațională puternică, basată pe rezultatele ei, ca afacere de câștig, care instituțiile se poate combate cu efect erășii numai pe cale internațională. Comerțul cu fete a avut totdeauna în Ungaria o țără bună de exploatat pentru activitatea sa criminală. Cu toate că de un timp încôce acest comerț infam fu ceva mai mult combătut de organele administrative, totuși el se exercită și azi în Ungaria în mari dimensiuni, așa că toate bordelele, nu numai ale orientului european, ci și ale orașelor din America de sud, sunt împlute cu nenorocitele victime, cari cu promisiuni false sunt seduse a merge acolo, unde sunt vândute apoi ca sclave formale, fără speranță de a fi liberate din nenorocirea lor vre-odată, decât prin spital său prin mörte. De aceea, dice „B. Tg.“, congresul deschis în Paris cu scop de a combate comerțul cu fete are pentru Ungaria o importanță așa de mare.

Părechea regală sârbescă la Țarul. Din Belgrad se anunță, că părechea regală sârbescă va face la toamnă o vizită la Țarul Rusiei. Ministrul plenipotențiar sârbesc din Petersburg, Novacovic, a înaintat curtea din Belgrad, că Țarul va primi bucurosi visita în Livadia.

Despre originea Românilor în Ungaria. Sub titlul „Originea și istoria cestiunii române“ un ôre-care Kornis Elemer a scris o carte, în care caută a stabili, că Români din Ungaria nu sunt descendenții coloniștilor împăratului Traian și a soldaților dacii, rămași în Dacia, ci că au imigrat mai târziu din Balcani, după ce s'au stabilit aici Ungurii. După Kornis așa-dér Ungurii ar fi locuitorii băștinași ai Ungariei și Români n'au dreptul prin urmare a-se plânge, că li-s'a răpit libertatea și țera. După-ce „savantul“ Kor-

nis se ocupă și cu activitatea „agitatorilor valahi“ espune mijlocele, prin cari, după părerea lui, s'ar puté ajunge la o bună înțelegere (!) între Români și Unguri.

Cutremurile de pământ din Salonic. Êta după — „Patr.“ — câte-va amănunte asupra cutremurelor de pământ, ce s'au produs țilele trecute la Salonic: O multime de biserică, între cari biserica protestantă și vechea biserică Sf. Dumitru, au fost dărîmate. Asemenea școlele catolice situate în cartierul frances au fost dărîmate. Elevii au putut scăpa, refugiindu-se în curtea, care e foarte spațioasă. De asemenea palatul Valiului, situat în strada Hamidie, unde sunt consulatele, a fost dărîmat. Populația cuprinsă de spaimă a părăsit casele refugiindu-se pe câmpie. Autoritățile s'au grăbit să pună la dispoziția populației speriate corturile garnisonei. Têrgul a rămas închis trei țile. Țiua a patra, Lună, căți-va mai curagioși au deschis prăvăliile, dăr noue mici cutremure i-au silit să le închidă din nou. La Langaza, un sat la o depărtare de-o ôră de Salonic, unde sunt și ape termale, cutremurul a fost mai intensiv. O sută de case s'au prăbușit, mai mulți omeni au rămas sub dărîmăturile caselor. Pe de altă parte, o scrisore primită de un macedonen arată, că alte cutremure s'au produs, în timpul cărora s'a prăbușit mitropolia grecescă, ér gimnaziul grecesc a suferit mari stricăciuni. Panica a cauzat o stagnare în comerț. Pagubele se evaluează la jumătate milion lire turcesci, adecă peste 10.000.000 lei.

Complot contra lui Firmilian. Se comunică din Salonic, că sacrarea lui Firmilian ca mitropolit sârb la Scopia a produs o penibilă impresie printre populația bulgărescă. Ne putend împedeca ceremonia, grație energiei desfășurată de Patriarcul Ioachim III, comitetul macedonen din Sofia, reprezentat în Macedonia prin comitete locale, a hotărît peirea lui Firmilian. Un prim avertisment, după hotărîrea comitetului, i-a dat deja. Când Firmilian, întorcându-se dela mănăstirea Skalotis din Dedeagaci, a ajuns la gara din Salonic, a observat, printre bagajul lui, un cufăr strêin, în care se găsea înfășurat un obiect rotund. Speriat să nu fie o bombă, Firmilian a înșciințat poliția, care însă n'a îndrăsnit să se apropie. Un hamal țigan mai curagios, a desfăcut obiectul rotund. Mare a fost surprinderea celor prezenți când au văduț apărênd un craniiu de om, avênd pe frunte următorea inscripție grecescă cu caractere roșii: „În loc de felicitare vă anunțăm, că ne vom întêlni la Scopia... Până atunci grăbiți-vé să vé împărțășiți“.

Mort din cauza unui simbur de cirêsă. Se scrie din Serajevo: Familia domnului consilier financiar Socoleanu a suferit țilele acestea o crudă lovitură, care a provocat condolențe generale. Fiul consilierului, Alexandru, în etate de 7 ani a înghițit un simbur de cirêsă, care i-s'a oprit în intestinul numit *coecum*, provocând o gravă inflamație. Simburele a fost ce e drept înlăturat prin operație, dăr copilul a murit în urma operației, cauzând părinților jale nespūsă. Alexandru era unicul copil al nefericiților părinți.

Un regiment în încurcătura financiară. Un lucru curios s'a petrecut țilele acestea în Theresiopol. Regimentul de honveđi din Seghedin face actualmente exerciții de concentrație în apropierea comunelor Iankovacz și Mélykut (Bacica). Regimentul era gata să plece din Theresiopol. La asemenea ocașii regimentele încaséză banii dela percepțiile respective. Comandantul s'a adresat decii și acuma la percepția din Theresiopol, cerênd suma de 80.000 corone. Cassierul a rêsponsu însă, că nu sunt bani. Regimentul n'a putut pleca, până nu au sosit banii dela casieria din Zombor, de unde s'au cerut pe cale telegrafică. Banii au sosit la 13 Iulie nôptea, aduși fiind de un funcționar dela casierie, escortat de patru gendarmi.

A doua ții regimentul a plecat spre Iankovacz.

Inventatorul cărții postale. Consilierul ministerial prof. Dr. Emanuel Herrmann a repausat la 13 Iulie în Viena, în etate de 63 ani. Profesorul Herrmann s'a născut la 1839 în Klagenfurt. El s'a habilitat ca docent de economia națională la universitatea din Viena, de unde trecu ca profesor la politechnicul din același oraș. Aici funcționă mai bine de 30 de ani și numai anul acesta trecu la pensie. Profesorul Herrmann este părintele unei invențiuni, care din Austria și-a deschis drumul și s'a popularizat în totă lumea. Acastă invenție este: *Carta postală*. Primul imbold pentru introducerea cărții postale l'a dat Herrmann la 1869 într'un articol publicat în „Neue Freie Presse“. În urma acestui articol ministrul de comerț cav. de Maly a introdus cărțile postale cu 2 cr. pe țiua de 1 Oct. a aceleiași an.

Trupa de varietăți Levandovsky și-a început aseră reprezentațiile la hotelul „*Pomul verde*“ cu un program variat și decent, care a fost bine executat. Numita trupă ar fi mai dat încă doué reprezentații, mâne și Duminecă, însă *poliția i-a interđis* de a mai da reprezentații din cauza, că o copilă, în etate de 12 ani a d-lui Levandovsky, necunoscênd „obiiceiurile țerii“, la executarea unui dans național românesc, avea o panglică tricoloră românăescă la pălărie. Hiperzelul poliției n'are nevoie de comentariu....

Aparate de fotografie pentru diletanți. Firma A. MOLL, liferantul curții c. și r. din Viena Tuchlauben Nr. 9 își recomandă amatorilor de fotografie, articolele sale necesare pentru a fotografia. La cerere trimite liste ilustrate conținând prețurile. Depozite în Brașov la F. Jekelius' F. Kelemen, Victor Roth farmaciști. Teutsch și Tartler, D. Eremias nepoți

Producțiuni și petreceri.

Cu ocașia adunării generale a desp. XV. (Mociu) al „Asociațiunii“ pentru literatura română și cultura poporului român, se va aranja o petrecere de vară în hotelul „Fațanul de aur“ din Mociu la 3 August st. n. 1902. Venitul curat este destinat în favorul despărțământului. Pentru comitet: Ioan Moldovan, președinte, Ioan Dan v. președinte, Ioan Bozac cassar, Dr. Ioan Bozac controlor. Prețul de intrare: de persoană 2 cor., de familie 4 corone. Începutul la 7 ôre sêra. Suprasolvirile și ofertele marinimôse se primesc cu multă-mită și se vor cuita pe cale diaristică.

— *Reuniunea română de cânt și musică din Lugoiu* arangeză Duminecă, în 7/20 Iulie 1902 concert popular împreunat cu dans în pavilionul hotelului „Concordia“. Prețul de intrare: 1 cor. de persoană. Începutul la 9 ôre sêra.

— *Inteligența română din M-Ludoș și jur* invită la petrecerea de vară, ce se va aranja la 10 August, n. a. c. în pavilionul „Császár“. Venitul curat este destinat în folosul școlei gr. cat. nou edificând din Mureș-Ludoș. Începutul la 8 ôre sêra. Prețul de intrare: de persoană 2 corone, familia de 3 membri 4 corone, de mai mulți 6 corone. Suprasolvirile se primesc cu multă-mită și se vor cuita pe cale blice. Comitetul aranjator: Nicolau Solomon președinte. Ioan Boeriu, v. președinte. Vasiliu Morariu, notariu. George Simu cassar. Ioan Russu controlor. De viptuale și beuturi comitetul aranjator s'a îngrijit pe lângă prețuri moderate.

— *Trimerimea din Venetia-inf. și jur* invită la petrecerea de vară, ce o va aranja Duminecă în 20 Iulie n. a. c. la baia dela „Sărătura“. Plecarea din comună la 10 ôre a. m. La cas de timp nefavorabil petrecerea se amănă.

NECROLOG. În Serajevo a rêsodat la 13 Iulie n. A. Alexandru Socolean, elev de cl. II. primară. Mörtea lui o jelesc părinții Isidor și Carolina Socolean. Înmemntarea s'a făcut în 15 Iulie în cimitirul ortodox din Serajevo.

NOU ABONAMENT
LA
„GAZETA TRANSILVANIEI“.
Cu 1 Iulie st. v. 1902
s'a deschis nou abonament, la care invităm
pe toți amicii și sprijinitorii fôiei nôstre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 corone, pe șese luni 12 corone, pe trei luni 6 corone, pe o lună 2 corone.

Pentru România și strêinătate: Pe un an 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

ULTIME SCIRI.

Petersburg, 17 Iulie. În cercurile diplomatice domnesce părerea, că între Țarul și Regele Italiei și între ministrii lor de externe s'a vorbit asupra unor cestiuni internaționale de mare importanță. În cas când în Macedonia ar isbucni o revoluție, Italia va ocupa câteva porturi albanese.

A produs ôre-care senzație împrejurarea, că pe când ambasadorul austro-ungar br. de *Aerenthal* nu s'a reîntors la Petersburg pentru a saluta pe regele Italiei, pe atunci ambasadorul frances *Montebello* și-a întrerupt concediul și s'a reîntors la postul său. Montebello va da și un prânđ în onorea lui Prinetti.

Haga, 17 Iulie. Se vorbește, că la propunerea Italiei, tribunalul internațional va decide în afacerea conflictului italiano-elvețian.

Sosiți în Brașov.

Pe țiua de 17 Iulie 1902.

H. Pomul verde: Kresnovsky, camerieră de curte, Bucuresci; Fleissig, privatier, Făgăraș.

H. Europa: Behrendt, comerciant, Magdeburg; Panait M., comerciant, Telega; Petrovič, funcționar, Cămpina; Leuchtag, voiașor, Ascher, comerciant, Bndapesta; Oberth, comerciant, Medias; Uray, privatier, Aiud; Uszkay, prim-notar, Mezôtur; Nicolici, voiașor, Weinberger, comerciant, Silberger, voiașor, Viena.

H. Orient: D-na Nagy, Ciuc-Sereda; Schmler, comerciant, Bucuresci.

H. Grand: Kaufmann, comisionar, Brăila; Eminger, funcționar, Bușteni; Reichel funcționar, Sibiu; Tuzson, industriaș, Panczel, idem, Têrgul-Mureșului; D-na Zentler, Bușteni.

Domnii abonenți ai fôiei nôstre, cari nu și-an reînôit încă abonamentul pe Semestrul II. al anului acestuia, sunt rugați a-l reînôi neamănat ca să nu li-se întrerupă regulata espedare a țiarului.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Stabiliment de hydrotherapie
Wällischhof
— stațiunea de tren Brunn—Maria Enzersdorf 30 minute depărtare dela Viena —
arangiament modern, prețuri moderate.

(medicul, folosirea băilor, locuință, proviziunea întrégă 21—32 fl. la săptămână, amêsurat locuinței).

Cu prospecte și informațiuni detaliate stă la dispoziție direcțiunea stabilimentului și medicii:

Dr. Lazar Popovic, Dr. Marius Sturza,
medic consiliar medic dirigent în Wällisch-
Viena XV Mariabilfer- hot p u. Maria-Enzers-
strasse Nr. 136. dorf bei Wien.

6130/902.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de veterinar devenit vacant la abatoriul public al oraşului Braşov, deschid prin această concurs.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt: 2000 cor. salar anual, cvartir liber în abatoriu, 24 metri cubici lemne de foc, ca competenţă pentru încălzit, şi luminatul gratis.

Relativ la pensiune şi adausuri cvincvenale au valoare pentru veterinarul abatoriului aceleaşi dispoziţiuni statutare, ca şi pentru ceilalţi angloiaşi orăşenesci.

Concurenţii la acest post au să înainteze, pe lângă diploma de veterinar prescriasă prin §. 133 al art. de lege VII din anul 1888, şi certificatul de praxă veterinară de doi ani, şi următoarele atestate corăspunzătoare: despre etatea lor, aplicaţiunea de până acum, capabilitatea fizică, purtarea morală nepătată şi despre cunoştinţa limbilor: maghiară, germană şi română.

Petiţiunile de concurs timbrate în regulă vor fi înaintate la mine până în 26 August a. c. la 12 ore meridiane.

Braşov, în 16 Iulie 1902.

Dr. Iekel,
vice-comite.

995,1-2

6130/902.

Pályázati hidetmény.

Brassó sz. kir. város tulajdonát képező közvágóhidnál üresedésbe jött vágóhídi állatorvosi állásra, ezennel pályázatot hirdetek.

Az ezen állással összekötött illetmények a következők:

2000 korona évi fizetés, szabad lakása vágóhídi épületben, 24 úrmeter bükk hasábfá és szabad világitás.

A nyugdíj és az ötödéves pótlekokra nézve a vágóhídi állatorvosra ugyanazon szabályrendeleti intézkedések nyerne alkalmazást mint a többi városi alkalmazottakra.

Pályázók kötelesek az 1888: VII. tezik 133. §-ában körülírt minősítésen kívül megfelelő bizonyítványokkal beigazolni 2 évi állatorvosi gyakorlatot, életkorukat, eddigi alkalmaztatásukat; physikai alkalmazhatóságukat, feddhetetlen előéletüket, valamint a magyar, német és román nyelvet ismeretük.

Pályázati kérések hozzám legkésőbb 1902 augusztus hó 26-án délelőtt 12 óráig benyújtandók.

Brassó, 1902 július hó 16-án.

Dr. Iekel s. k.
alispán.

Cursul la bursa din Viena.

Din 17 Iulie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	121.50
Renta de coróne ung. 4%	97.20
Impr. cáil. fer. ung. în aur 4 1/2%	119.—
Impr. cáil. fer. ung. în argint 4 1/2%	160.—
Oblig. cáil. fer. ung. de ost I. emis.	119.—
Bonuri rurale ungare 4%	97.75
Bonuri rurale croate-slavone	98.—
Impr. ung. cu premii	206.25
Losuri pentru reg. Tisei şi Seghedin	162.50
Renta de argint austr.	101.75
Renta de hârtie austr.	101.65
Renta de aur austr.	121.45
Losuri din 1860.	153.50
Acţii de-ale Bâncei austro-ungară	15.97
Acţii de-ale Bâncei austr. de credit	708.—
Acţii de-ale Bâncei austr. de credit	680.—
Napoleoniori	19.05
Mărci imperiale germane	117.10
London vista	239.80
Paris vista	95.30
Rente austr. 4% de coróne	99.75
Note italiene	94.10

Cursul pieţei Braşov.

Din 18 Iulie n. 1902.

Banot rom. Cump.	18.90	Vënd.	18.94
Argint român.	18.80	"	18.88
Napoleoniori.	19.04	"	19.07
Galbeni	11.20	"	10.30

Ruble Rusesce	"	2.54	"	—
Mărci germane	"	117.25	"	—
Lire turcesce	"	21.40	"	21.50
Seris .fonc. Albina 5%	101.—	"	102.—	

LICITAŢIUNE.

La Magazinele Filialei „Albina“ dela gara Braşov, se dau în antreprisă lucrări de construcţie în preţ de 3600 Coróne.

Planul, devisul şi condiţiunile, se pot vedea în orele de serviciu, în biroul Filialei.

Reflectanţii au să depună 400 coróne caţiune în bani gata séu în hârtii de valóre şi a-şi preda ofertul până Sâmbătă în 12 Iulie n. a. c. la 11 ore a. m.

Filiala „Albina“ i-şî rezervă dreptul de a-şi alege ofertul ce-i conviene, chiar decă este cu mai puţină relaxare

Oferenţii, trebuie se cunóscă condiţiunile de licitare şi se le subscrie.

„ALBINA“

instituit de credit şi de economii,
Filiala Braşov.

ATELIER DANTISTIC

Strada Mihail Weiss nr. 6,
(lângă Magazinul de coloniale a lui Zintz.)

Dinţi artificiali în Kautschuk, Aur séu Aluminium.

(In casuri convenabile fără plăci pe ceriul gurii).

Coróne de dinţi de aur. Dinţi singuratici. Scóte dinţi fără dureri.

o o o o Plombat, cu preţuri ieftine. o o o o

2-20 Pentru ori-ce lucru se dá garanţie. (589)

A V I S.

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se potú face şi reino ori şi când dela 1-ma şi 15 a fiá-carei luni.

Domnii abonati să binevoiască a aráta în deosebii, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa ámurit şi să arate şi posta ultimá.

Administraţ. „Gaz. Trans“

Publicaţiune.

Moştenitorii după rēmasul d-lui Otrobán Nándor incunoscintēz, prin această, cum-cá realitáţile urmátore, cari au rēmas din licitaţie se dá voie a-se vinde si din mână liberá. Acesta sunt precum urmēz:

- 1) Casa de lemn, în Braşov (Scheiú) Podul Creţului, nr. 107 nou (676 vechiú) indusá în cartea funduará nr. 2660, n-rii top. 3348, 3349.
- 2) Villa din Predeal, cu tot mobilarul din ea şi cu aranjamentul, indusá în cartea funduará din Braşov, nr. 10,961 A + 25.404/12 nr. top.
- 3) In Bacifalu, casa cu nr. 446, cu 9 apartamente de locuit, cu o mare grădiná de póme, odáile folosite pentru locuinţá de vará, dimpreună cu mobilierul, indusá în cartea funduará nr. 598 A + 1659/1, 1659/2, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665 n-rii top.
- 4) In Bacifalu casa nr. 445, cu patru locuinţe şi grădiná, indusá în cartea funduará nr. 589 A + 1358, 1359/2, 1360/2, 1361/2, 1363/2, 1364/2 n-rii top.
- 5) In Előpatak staţiune balnerá ása numita „Villa Zona“ cu întreg angajamentul, cu mobilele din ea, cu dreptul la bái, la apa mineralá, indusá în cartea funduará nr. 318 A + 1535, 1546/1, 1546/2, 1546/3, 1547, 2744 nr. top.
- 6) Casele din Braşov, Strada Porţii nr. 16 şi cel vechiú 488, induse în cartea funduará Nr. 2660 nr. top. 5434, şi casa din strada Spitalului Nr. 11 nou şi cel vechiu 475, nr. top. 5420, doué case legate una de alta (fost hotel Baroš).
- 7) Imobilul din Apaţa, loc de zidire, indus în cartea funduará nr. 1011, n-rii top. 1601/2, 1602/2, 1603/2.
- 8) Livadea din Tuşnad Nr 976 indusá în cartea funduará nr. A + 12.508/12.
- 9) Realitatea aflátore în Bölön Nr. 634 indusá în cărţile funduare sub Nr. A + 3759/3.
10. O şură aflátore în Agostonfalva.
11. O baie de fier în Felső-Rákos.
12. Realitáţile aflátore în Bardocz sub Nr. 674 şi 736 indusá în cartea funduará sub Nr. A + 263, 263 şi 267/1, 267/2.

Informaţiuni mai detaliate se pot lua în cancelaria d-lui avocat Zakariás Iános, Braşov strada Spitalului militar Nr. 3, unde se pot vedé şi condiţiunile de vëndare a părţilor.

Braşov, 28 Iunie 1902.

Szabó Alesandru,

esecutorul întregului rēmas după Orban.

596,1-4

**Pentru o fabricá mai mare se cautá un
Correspondent abil.**

Rezerinţe: 23—26 ani, necásatorit, se cunóscă perfect limba germáná şi románá în vorbire şi scriere, precum şi cunoscinţe generale comerciale. Se aibá plăcere, sírguinţá şi capabilitate pentru lucrári independente.

Oferte detaliate, cu fotografie şi copie de testimoniu, sunt a se trimite la

Hasenstein & Vogler, Wien, I.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decă fiecare cutiá este provédutá cu marca de apărare a lui A. Moll şi cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilá al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutáţilor celor mai cerbicele la stomach şi pánţee, în contra cárcilor şi acrelei la stomach, constipaţiunei cronice, suferinţei de ficat, congestiunei de sânge, haemorhoidelor şi a celor mai diferite bóle femeesce a luat acest medicament de casá o răspândire, ce cresce moreu de mai multe decenii încóce. — Preţul unei cutii originale sigilate Coróne 2.— Falsificáţiile se vor urmári pe cale juriécátoréscá.

Franzbranntwein şi sare a lui Moll.
Veritabilú numai, decă fiecare sticlá este rovédutá cu marca de scutire şi cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul şi sarea este fórte bine cunoscutá ca un remediu poporal cu deosebire prin tras (frotat) aliná durerile de goldiná şi reumatism şi a altor urmári de réscál. Preţul unei sticle originale plumbate, Coróne 1.90.

Sapun de copii a lui Moll.

Cel mai fin sápun de copii şi dame fabricat după metodul cel mai nou pentru cultivarea ráţionalá a peleii, cu deosebire pentru copii şi adulti. Preţul unei bucáti Cor.—40 Cinci bucáti Coróne 1.30. Fie-care bucátá de sápun, pentru copii este provédutá cu marca de apărare A. Moll.

Trimiterea principalá prin

Farmacistul A. MOLL,

c. şi r. furnisor ai curţii imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciá se efectuează gílnic prin rambursá postalá.

La Deposite se se cérá anunit preparatele provédute cu iscalítura şi marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Braşov: la d-nii farmacişti Ferd. Jekellus, Victor Roth, Eugen Neustädter şi engros la D. Eremia Nepoţii, Teutsch & Tartler.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numéru la 10 fil. se vinde la librăria Ni. I. Ciurcu şi la Eremias Nepoţii.